

Forfatter: Saxo

Titel: Udrag fra Saxos Danmarkshistorie

Citation: Saxo: "Saxos Danmarks historie", i Saxo: *Saxos Danmarks historie*, udg. af Oversat af Peter Zeeberg ; Illustreret af Maja Lisa Engelhardt , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Gad, 2000. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-saxoval-shoot-idm140622284670176.pdf> (tilgået 24. juni 2024)

Anvendt udgave: Saxos Danmarks historie

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Vågn! Spring op, enhver der vil kalde sig ven af vor konge,
enten har høstet hans tak eller tjener af troskab alene.
Stormænd, ryst slummeren bort, forjag al utidig sløvhed.
Vagtsomme sind skal nu flamme af mod, lad armen og sværdet
sikre jer hæder og ry - eller skændsel og skam hvis I svigter.
Nu i nat skal vi dø eller hævne forræderens ondskab!
Nej, jeg kalder jer slet ikke op for at fjase med tøser,
blidt at klappe en blød lille kind eller ømt trykke søde
kys på en kvindelig mund og kramme de sarte små bryster,
eller at svælge i strømmende vin, la' hænderne glide
over et silkeblødt lår og glane på snehvide arme.
Nej, jeg kalder jer op til krigsgudens bitreste kampe.
Her er det kamp der skal til, ikke umandig kærlighed, ingen
blødsødenhed vil vi se, nej, nu er det krigen der kalder.
Den der er bundet til kongen som ven, må gribe til våben:
Tapperhed viser sit værd når den vejes på opgørets vægtskål.
Mænd kender ikke til frygt, den stærke ved ikke af vaklen,
sindet skal tømmes for leg, nu skal vellyst vige for våben.
Hæder er lønnen der venter os nu, hver kriger er herre
over hvad ry han får, han kan sikre sit navn med sin næve.
Ødselhed, nydelser, glem det, helt! Overalt må nu alvor
fylde hvert sind, gi' det magt til at modstå truende blodbad.
Den der vil vinde sig navn eller løn for sin indsats, må aldrig
stivne i fejhed og frygt, men villigt stå op mod de stærke,
uden at blegne ved synet af stål, så blankt og så køligt.